NN 2/2018 (5.1.2018.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj: UsII-94/17-5 od 9. studenoga 2017.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

100

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš-Beroš i Sanje Štefan, članica vijeća, te sudske savjetnice Franciske Dominković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski telekom d.d. iz Zagreba, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa Irena Brezovački dipl. iur. temeljem generalne punomoći broj Su-511/2013, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane Općine Veliko Trgovišće, Stjepana Tuđmana 2, Veliko Trgovišće, radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i izdavanja potvrde o pravu puta, na sjednici vijeća održanoj 9. studenoga 2017.

presudio je

I. Poništava se rješenje Hrvatske regulatorne agencije, klasa: UP/I-344-03/16-11/171, urbroj: 376-10-17-25 od 10. travnja 2017.

II. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika pod točkom I. utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu izgrađenu na tim rješenjem navedenim česticama u k.o. Veliko Trgovišće, a koje su u vlasništvu odnosno pod upravom Općine Veliko Trgovišće te se infrastrukturnom operatoru za te nekretnine izdaje potvrda o pravu puta, a točkom II. utvrđuje se visina naknade za pravo puta na tim nekretninama u iznosu od 43.362,59 kn godišnje. Točkom III izreke rješenja obvezan je tužitelj da utvrđenu godišnju naknadu iz točke II rješenja plati u roku od 30 dana od zaprimanja rješenja i potvrde o pravu puta a točkom IV izreke naloženo je tužitelju da u roku od 30 dana dostavi Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti dokaz o uplati naknade za pravo puta koja je utvrđena točkom II navedenog rješenja.

Tužitelj je protiv navedenog rješenja podnio tužbu zbog svih zakonom propisanih razloga. Opisuje postupanje tuženika u vezi sa zahtjevom zainteresirane osobe kao vlasnika i korisnika nekretnine za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (u daljnjem tekstu: EKI). Navodi da je tuženik po službenoj dužnosti pokrenuo postupak inspekcijskog nadzora nad tužiteljem dana 23. lipnja 2016. godine donio rješenje kojim je tužitelju naložio niz obaveza vezanih za izradu geodetskog elaborata za EKI na cijelom području općine uz prijetnju novčane kazne. Ističe da je u cijelosti postupio u skladu s tim rješenjem. Ravnatelj tuženika je dana 10. travnja 2017. godine donio osporeno rješenje čiji je sastavni dio priložena potvrda o pravu puta broj: 8355 i tablica 1.

Tužitelj ističe da je u konkretnom slučaju došlo do pogrešne primjene materijalnog prava budući da je tuženik priznao pravo vlasništva i upravljanja općini, a time i status ovlaštenika naknade za pravo puta za niz nekretnina koje se ne nalaze u vlasništvu općine niti su opća dobra pod njezinim upravljanjem. Tužitelj smatra da takvim postupanjem tuženik povrijeđuje članak 28. stavak 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama koji propisuje obvezu infrastrukturnog operatora na plaćanje naknade za pravo puta upravitelju općeg dobra ili vlasniku nekretnine. Ako je usporedbom popisa nekretnina iz točke I izreke pobijanog rješenja i podataka iz tablice 1 koja je sastavni dio rješenja mogu utvrditi da su izrijekom rješenja obuhvaćene i nekretnine za koje iz tablice zemljišno knjižnih izvadaka na temelju kojih je izdana potvrda o pravu puta uopće ne proizlazi da b se nalazile u vlasništvu općine ili da bi se radilo o općim dobrima kojim upravlja općina. Sasvim suprotno iz zemljišnih knjiga i tablice 1 proizlazi da je riječ o nekretninama koje se u zemljišnim knjigama vode kao javno dobro u općoj uporabi bez naznake vlasnika odnosno upravitelja.

Ističe da se općina nije legitimirala u postupku odnosno nije sukladno članku 5. stavku 1. Pravilnika dokazala da je upravitelj javnog dobra u općoj uporabi pa stoga predlaže da se osporeno rješenje poništi.